

Một Bài Thơ Năm Chữ

Sáu giờ chiều ở Los
trời dịu mát từ từ...
cuối tháng Tám, như Thu
đang bắt đầu đi tới...

Lá nhuộm vàng phất phới
chắc sẽ rụng ngày mai.
Chắc sẽ rụng ngày mai?
mình còn sống, còn thấy!

Khi không mình nói vậy
tàn cuộc đời rồi sao?
Ngày đi, mới hôm nào...
Ba mươi năm, nhiều quá!

Mười lăm năm xa lạ
trên Quê Hương của mình!
Ba mươi năm bao tình
đất người dưng, không đếm...

Tôi đang đi con hẻm
Hẻm người ta thênh thang
không có quán có hàng
chỉ một mình tôi bước...

Los Angeles dài thượt
tia nắng cuối, hoàng hôn...
rừng còn cháy, chờn vờn
những tia lửa nhảy múa!

Tôi nhớ tà áo lụa
bây giờ như chiêm bao!
Tôi nhớ tới ngày sau
bao giờ như ngày trước...

Tôi nhớ em từng bước
tôi trong hẻm người dưng!
Đây cũng núi, cũng rừng
không có Miếu Ông Cọp!

Tôi muốn đưa tay bóp
nát cái mặt trời chiều
tôi muốn đưa tay khều
mặt trăng đêm đầu tháng...

*Em ơi tình vô hạn
không có thước nào đo!
Một Non Nước như mơ
trong bài thơ..., chừng vậy?*

Trần Vấn Lệ